

Slovenský futbalový zväz
členom výkonného výboru
a členom SFZ

Bratislava, dňa 31.07.2026

VEC: **QUO Vadis SFZ** – alias je tu prezident pre zväz alebo azda zväz pre prezidenta?

Vážení členovia výkonného výboru,
vážení členovia SFZ,

dovoľte, aby som sa Vám pár slovami prihovril v súvislosti s dianím v SFZ od začiatku tohto roku.

„Verný a lojálny sa dá byť iba princípom a pravidlám, nie ľuďom, ktorí tieto princípy porušujú.“

V slovenských rodinách sa od začiatku tohto roka pri sledovaní TV prijímačov rieši futbal a SFZ často z úplne iných dôvodov, na aké sme boli zvyknutí. Nerieši sa futbalový zápas, výkony hráčov či zvolená taktika trénerov, ani výsledky reprezentácie. V debatách sa rozoberá, či sa SFZ stal obeťou podvodu alebo za tým bol praobyčajný biznis s mobilmi, na ktorý len bol potrebný ručiteľský podpis kredibilného subjektu.... Biznis s tisíckami mobilov určený možno práve na trhy postihnuté sankciami, na ktoré sa oficiálnou cestou mobily nemohli dostať, ktorý akurát nevyšiel a ku ktorému pridal ručiteľský podpis v rozpore so všetkými pravidlami prezident SFZ. Škoda, že práve kredibilita SFZ pritom utrpela najviac. Vyšetrovanie OČTK do toho dúfajme vnesie viac svetla a prinesie poznanie pravdy namiesto dnešných dohadov.

A tak logicky vyvstávajú naliehavé otázky:

Bol pritom slovenský futbal a SFZ cieľom snaženia jeho prezidenta alebo bol SFZ len prostriedkom na dosiahnutie osobných záujmov iných? Aký benefit z takéhoto úkonu vyplynul pre slovenský futbal? Alebo pritom nešlo o blaho futbalu ale o blaho niekoho úplne iného?

A namiesto vyvodenia osobnej zodpovednosti sa do čela záchranej misie hrdo postaví ten, kto potrebu celej záchranej misie svojou nezodpovednosťou spôsobil. Dokonale absurdné.

K výsledku posledných volieb v SFZ len jedna veta:

„Čo dirigent zadiriguje, to orchester zahrá. A keď zaznejú falošné tóny, tak za tie predsa môžu muzikanti, veď oni držia v rukách hudobné nástroje....“

Namiesto vyvodenia osobnej zodpovednosti sú z orchestra mávnutím dirigentskej taktovky škrtnutí tí, ktorí pochybenia dirigenta pomenovali pravým menom ako neprijateľné a neobhájiteľné, ktorí pre futbal žili a dýchali, a venovali SFZ nezištne ohromné množstvo času a energie. Ktorí tam pracovali pre rozvoj futbalu z nezištných dôvodov, nie pre biznis.

Spomenul som si pri tom aj na nasledujúci text jednej skladby od skupiny Elán – DRESY:

*Tiché zápasy skupín
Vstupenky nie sú v predaji
Tiché zápasy skupín
Nehas!- čo nepáli...*

*Aj tak sa nedozvieš, kto proti komu s kým
Topí sa svedomie - terén je horúci
Aj tak sa nedozvieš kto drží opraty
Amatér nabok – heš!, tu ide o prachy...*

Ako člen Komory SFZ pre riešenie sporov odmietam pokračovať a robiť kulisy tomuto nepodarenému predstaveniu, ktoré nadobudlo znaky tragikomédie až frašky. Preto sa dnešným dňom vzdávam m funkcie.

Zostáva zaželať slovenskému futbalu, aby bol cieľom snaženia jeho predstaviteľov, a nie prostriedkom na napĺňanie osobných záujmov.

Zaželať mu aj veľa šťastia, slovenský futbal ho bude potrebovať viac ako kedykoľvek predtým, aby túto zrážku s biznisom s mobilmi finančne prežil. A aby na záchranej plavbe do bezpečných finančných vôd nenabral vodu. Pretože aj Titanic bol považovaný za nepotopiteľný a hudba na ňom hrala až do konca, aj keď voda bola už na horných palubách.

Na konferenciách SFZ som opakovane počúval príhovory, obsahom ktorých boli apely na etiku a ľudskosť, ktoré mi veľmi rezonovali, a tak si ich parafrázované s dovetkom dovoľujem uviesť na záver.

„Keď sme sa už naučili lietať vo vzduchu ako vtáci, a plávať pod vodou ako ryby, zostáva nám už len, aby sme sa naučili žiť na Zemi ako ľudia...”

K tomu dodávam: ...a aby sme sa naučili vykonávať verejné funkcie (nielen vo futbale)

Č E S T N E.

Aby sa nikomu nemuselo „**TOPIŤ SVEDOMIE**“.

S pozdravom

JUDr. Martin Hermanovský